

Jon Alonso

ITZULTZAILEA ♦

JOSU SANTESTEBAN

Zerbait aldatuko bada

KRISI HONEK ekarri duen ideietako bat haxe izan da: jendearen %1ek beste %99ren bizimoduak eta destinoak menderatzen ditu. Gutxiengo barregarriro txiki baten mende bizi gara; ondorioz, ez da hain zaila izan behar gauza iraultatzea, hain gutxi badira.

Idea ongi dago, indartsua delako, baina aldi berean

erabat faltsua da, gizarteko alor guztietan boterea egitura piramidal baten arabera antolatuta dagoelako; alegia, baliteke goiko erpinean munduko biztanleen %1 bakarrik egotea, baina bigarren mailadian dagokeen, demagun, %3, %1 hori bezain egoeraren erantzulea da, eta %1 horren ia maila berean dastatzen ditu boterearen abantailak. Piramidean mailadi bat behe-rantz egiten dugunero, bertan daudenen ehunekoa emendatzen doa, eta erantzukizuna eta botere-maila apaltzen. Piramidearen zer mailatan hasten da jasanezina izaten goiko egituraren pisua? Populazioaren zer ehunekok eusten dio?

Krisiak utzi digun beste ideia bat, kontrakoa, beste hau da: bai, dena oso gaizki dago, baina... ezin daiteke ezer egin. Hau etengabe errepikatu da, ez gutxitan modu interesatuan; alegia, “ezin daiteke ezer egin” esan, eta ondoren, beren kautan, “eta beharrik!” gaineratuz; oso jatorrak direlako, jatorrismoak beren interesak zipitzik ere kaltetzen ez baditu, noski.

Gehienok lehenengo ideiak sortu amorraren eta bigarrenak ernatu etsipenaren artean ibili gara eta gabil-tza, noraezean, egoerak merezi bezalako erantzuna asmatu ezinik. Horregatik, hilabete batzuk pasatu direnean, atzera begira jarri eta are txalogarriagoa iruditzen zait Idoia Nieves Nafarroako Ogasun Departamentu-

ko zuzendari ohiaren jokabidea: asko jarri zuen beretik, zintzotasunaren alde, ezer espero gabe. Bere eskuzabaltasunak gober-nua kolokan eta errealitatea benetan nola-koa den agerian jarri zuen, eta nork daki, erabakigarria izan daiteke oraindik ere, ter-mino politikoetan, bere ekarpena. Momen-tuz, baina, hala jokatzek disgustuak baizik ez zizkion ekarriko, hain segur.

Nafarroako Ogasun Departamentuko zuzendari izateak piramideko zer mailatan jartzen zaituen, nik ez dakit; erpinetik hur-bilago oinarritik baino, noski, baina ez hain goitik ere. Baikortasunetik bezala ezkorta-sunetik ihes egin nahian, iruditzen zait, piramidearen oinarritzko mailetak jendea-

ren gehiengoa alde egongo dela jorik, maila ertainetako jende-kopuru esanguratsu batek aski da esaten ez duen arte, ez dela ezer aldatzen hasiko, ez hemen eta ez inon.

Eta horretarako inplikazio pertsonala ezinbestekoa da. ■

*Atzera begira
jarri eta are
txalogarriagoa
iruditzen zait
Idoia Nieves
Nafarroako
Ogasun
Departamentuko
zuzendari
ohiaren
jokabidea*

DANI BLANCO

**Itxaro
Borda**

IDAZLEA

Miloi zakuak

JAINKOAK DAKI alta zango-baloia zenbat maite dudan. Herriko eskolako aterpean ari nintzen, pilotan besainkaz bezainbat, Uhane eta Kaskiletako mutil-neskekin oihalezko birla bat erramutzearen maldara bulkatzen. Garai heroikoak ziren. Diru premia larririk ez zen aipatzen. Ez genuen nehoiz futbol partidu bat telebistan ikusi. Telebistarik ez geneukan.

Karim! Begira, Karim!

Maracana kirol-zelai berrituan azaltzen dira jada fama ozeneko miloi zakuak spon-sorren izenez perdukatu borobilarren atzetik ernatzen. Euskal Herrian bertan bakoitzak badu sostengatzen duen taldea: urdinak ala

gorriak, mugaren zein aldetan kausitzen garen. Mende erdia lanean zinpurutz ere irabaziko ez genukeen sosa hilabetea sakele-ratzen duten jokolariek kontrastea sortzen dute alorretara jalgitzen diren oroz: inguru-ko miseria, pobrezia baino gehiago dena, uzten dute agerian min zakar eta isildua bai-litzan.

Messi! Begira, Messi!

Brasileko taldea jarraitzen dut, Rioko favella likitsetan bizitzen diren anitzen antzera. Hargatik eska-tu lezake Christine Angot idazle entzutetsuak: Zergatik Brasil?

Neymar! Begira, Neymar! ■

